

jørgelsen frem. Det er aldeles klart for det ærede Medlem fra Stege og flere andre, at Alderdomsforsørgelsen kun var kommen frem som et Middel til at forhindre denne Lov. Jeg skal da gøre den Indrømmelse — den gøre Forslagsstillerne ogsaa, og den tror jeg, alle gøre ganske aabent — at jeg troer, at hvis ikke de Herrer vare komne med Distakten, saa var Alderdomsforsørgelsesforslaget sikkert ikke kommet paa det Tidspunkt, hvor det er kommet. Men det er noget, de ærede Herrer fra den modsatte Side ikke behøve at gøre os Bekjendelser for. De behøvede blot at høre, hvad det ærede Medlem fra Røge (Hørup) sagde, straks, da han indbragte Lovforslaget, at det blot var en Lejlighedslov, den fremkom paa Grund af den Lejlighed, de havde givet ham ved Distakten. Hvis de imidlertid ville lægge den Fortolkning heri, at for os har Alderdomsforsørgelsen ikke anden Interesse end mulig at spænde Ben, som de sige, for dette Forslag, saa tage de fejl. Jeg siger for mit Bedkommende, og jeg tror, det gælder for alle Medlemmerne af det Udvalg, der har haft med denne Sag at gøre, og jeg tvivler ikke om, at det i samme Grad gælder de oprindelige Forslagsstillere af Alderdomsforsørgelsesforslaget, at det er ikke en Sag, man trækker frem for at komme ud over et øjeblikkeligt Bekneb eller for med større Lethed at gøre en taktisk Bending. Jeg tror, at alle de, der have kært det deres Navne og Udtalelser til dette Forslag og forsvaret det, under ingen Omstændigheder ville lade Forslaget falde, ligegyldig om dette Lejlighedsgrundlag, hvorpaa det nu hviler, svinder bort eller bliver staaende. Det ærede Medlem fra Stege tager meget fejl, hvis han tror, at Alderdomsforsørgelsesforslaget er opstillet som Skilt, for at Folk ikke skulle gaa ind i den Butik for kagede Sager, som det ærede Medlem fra Stege har etableret. Jeg tror ikke, at man fra vor Side, ja, jeg tvivler for øvrigt om, at man fra nogen som helst Side her i Salen, vilde paa en Maade begaa, hvad jeg vilde kalde Helligbrøde overfor Smaaafolk ved at stille en saadan Sag op som Skilt for at slippe over en maasse lidt vanskelig Situation. Jeg erkender for øvrigt ikke, at der var nogen Vanffelighed; vi kunne meget godt komme ud over de Herrer Distak og Sufferstat uden denne Alderdomsforsørgelse, men der var den Fare ved at vente, at de Herrer saa gif hen og fik deres Distak anbragt paa en lidt nyttig Maade, uden at vi fik Lejlighed til at gøre Forsøg paa at staffe Skatten en bedre Invendelse. Derfor kom man med det Forslag, som, efter at det nu er kommet frem, vil ved-

blive at være det principale overfor alle de Forslag, her ligger for. Jeg tror, det er det, der vil blive staaende, ikke blot i den Agitation og i den Virksomhed, der skal udfoldes blandt Bølgkerne efter denne Samling og inden vi skulle til Valg igen, men jeg tror ogsaa, at det er det, der omfider vil blive staaende i denne Sal. Det viser sig jo dog, at det Forslag, det relative Flertal har stillet, ikke er andet end et Forslag, der kan laves om paa og maffes om paa, saa at det bliver til noget helt andet, end det oprindeligt var. Maaste der til 3dje Behandling foreligger et Forslag om Toldnedsættelser med Hensyn til Salt, Soda og helt andre Ting! De Herrer Forslagsstillere vise sig jo i den Grad elastiske, i den Grad gummiagtige, at man kan vente sig alt muligt af dette Forslag. Men saaledes gaar det sikkert ikke med Alderdomsforsørgelsesforslaget. Der er blevet sagt om det, at det var et daarligt Princip, hvorpaa det hvilede, og det sagde ogsaa det ærede Medlem fra Rastkov (Hammerrich), da han sidst havde Ordet, men jeg har ikke hørt under denne Forhandling — uden at jeg for øvrigt vil gribe ind i andre ærede Medlemmers specielle Opgave med at forsvare dette Forslag — at ærede Medlemmer, der have udtalt, at Principet, hvorpaa Forslaget hvilede, kunne de ikke billige, have fremsat nogen virkelig Kritik af dette Princip, og navnlig har jeg ikke hørt nogen fremsatte noget andet Princip for en Alderdomsforsørgelse. Den øvrige Kritik, der er ført derover, ved at man har slaaet op i en Bog med nogle Tal i, skal jeg i hvert Fald paa dette Tidspunkt ikke komme ind paa. — Jeg vil altsaa nu, tror jeg, kunne slutte mine Bemærkninger, paa dette Stadium i alt Fald. Jeg har haft forholdsvis let ved at komme ud over denne Sag, fordi der fra andre ærede Medlemmer, baade i og udenfor Udvalget, er ydet vægtige Bidrag til Belysning af den Art sociale Reformer, som det ærede Medlem fra Stege (Bojfen) staar i Spidsen for. Naar de Herrer ere saa sikre, og naar de her staa op og byde os ud til Kamp og ere saadan paa Forhaand visse paa, at vi skulle ligge slagne alle sammen — og hvad de ikke selv have sagt i den Henseende, have deres dertil betalte Organer sagt: vi skulle faa Lov til at ligge paa dette her — saa vil jeg kun sige, at jeg for mit Bedkommende, ligesom alle de, der staa paa denne Side, imødeser med den største Sindssro, hvad der kommer efter denne Samling, navnlig efter at vi have stillet Alderdomsforsørgelsen op med den Erklæring, at det ikke er et midlertidigt Kunstgreb, vi have grebet til for at slippe ud over en midlertidig Vanffe-